

карабини, изкарвалъ още ножове, саби и т. н. (*armes blanches*).

Въ Брокхаусъ, *Slivno, Sliven*, по турски *Islimje*, е центъръ на околия въ бургашкия окръгъ; 286 м. надъ мор. равнище и сѣдалище на бригаденъ командиръ и владика. Въ 1901 г. ималъ 24,542 ж., отъ които повечето сж българи, а останалитѣ турци, арменци, евреи и цигани. Има една реална гимназия и занаятчийско у-ще. Занимава се съ печатане на книги, фабрикуване на платове и добиване на спиртъ¹⁾.

Въ новото издание на Маеѣровата енциклопедия, Сливенъ, вмѣсто *Selimno, Selimnia, Islamdji* и върху рѣката *Islamdj*, както е въ най-старото ѣ издание отъ 1851 г., е вече модернизиранъ съ името *Sliwen*, а по турски *Islimie*. Обаче, тукъ, подобно на руската енциклопедия, Сливенъ е отъ слива (*Pflaumenstadt*). Той е промишленъ (*gewerbfleissige*) окръженъ центъръ въ Източна Румелия подъ Балкана съ великолѣпно мѣстоположение (*hart am Balkan prachtvoll gelegen*). Има 17, но почти все развалени джамии, три черкви и фабрика за платове. Занимава се съ дистилиране на спиртъ, копринарство (*Seidenraupenzucht*) и килимарство (*Teppichwirkerei*). Въ 1893 г. е ималъ 23,210 ж., отъ които повечето сж българи, а само 10% сж турци. Градътъ е посаденъ наоколо съ много лозя (*viel Weinbau*)²⁾.

Въ английската поименна енциклопедия, *Sliven, Slevn, Selimnia, Salimnea* е при 42° 40' сѣв. шир. и 26° 21' изт. дълж. въ подножието на Балкана. Радва се на развита търговия и индустрия, а при това е важенъ стратегиченъ пунктъ (*a point of strategic importance*). Въ 1887 г. е ималъ 20,893 ж. Наричалъ се е още и *Slivno, Islivne, Islimye*³⁾.

Отъ всички енциклопедии най-подробни свѣдѣния за Сливенъ дава единбургското издание на британската енциклопедия⁴⁾. *Sliven, Slivno, Selimnia, Islemniye*,

¹⁾ Brockhaus's Konvers.-Lex., 1903 т. 14, p. 1039.

²⁾ Meyer's Konvers.-Lex. 1897, т. 16, s. 41.

³⁾ The century cyclopedia of names. 1895, p. 938.

⁴⁾ Encyclopedia Britannica. Edinburgh. 1887, vol. XXII, p. 160.